

Ministerie van Economische Zaken
via <https://www.internetconsultatie.nl/energiebesluit/reageren>

Ons kenmerk 2.023.043
Behandeld door Roel Kaljee
Telefoon 070 311 43 50
E-mail rkaljee@energie-nederland.nl
Datum 15 december 2023
Betreft Reactie Energie-Nederland op de internetconsultatie Energiebesluit (AMvB Energiewet)

Geachte mijnheer, mevrouw,

Energie-Nederland geeft voor deze internetconsultatie graag haar reactie op het voorstel voor het Energiebesluit (AMvB Energiewet). Het wetsvoorstel voor de Energiewet, waar dit Energiebesluit onderdeel van is, is een noodzakelijke aanpassing van de wet- en regelgeving voor energie aan de actuele ontwikkelingen. Deze nieuwe wet vormt de basis voor een groot aantal noodzakelijke veranderingen van het energiesysteem. Hoe gaan we bijvoorbeeld om met energieproductie als er een wisselvallig aanbod is van zon en wind, met elektrificatie bij vervoer, verwarming en in de industrie, en met een consument die bijvoorbeeld actief wil zijn in (lokale) energiegemeenschappen. Ook moet Europese regelgeving nog worden ingevoerd.

In dit kader benoemt Energie-Nederland een aantal aandachtspunten, welke nog, of aandacht behoeven, of waarvoor een wijziging van het voorgestelde Energiebesluit gewenst is. Een aantal aandachtspunten zou wellicht ook in een Ministeriele Regeling kunnen worden meegenomen.

Algemeen

Uit de toelichting blijkt, dat het doel van het Energiebesluit is om de uitwerking van alle delegatiegrondslagen in één AMvB op te nemen. Energie-Nederland vraagt zich af wat er gebeurt met de onderdelen van de huidige AMvB's die niet zijn opgenomen in het Energiebesluit. Een aantal van deze niet opgenomen onderdelen blijft relevant. Als voorbeeld noemt Energie-Nederland het Besluit factuur, verbruiks- en indicatief kostenoverzicht

Parkstraat 83
2514 JC Den Haag
070 311 43 50

info@energie-nederland.nl
energie-nederland.nl

KvK Den Haag 50816179
NL37ABNA0613003616
BTW NL8229.40.474.B01

energie, het Besluit aanleg energie-infrastructuur, het Besluit financieel beheer netbeheerder of het Besluit uitvoering onafhankelijkheidseisen energierichtlijnen, de Besluiten vergunning levering elektriciteit respectievelijk gas aan kleinverbruikers, het Besluit experimenten decentrale duurzame elektriciteitsopwekking of het Besluit uitvoering van Europese verordeningen betreffende de interne energiemarkt. Voor zover deze Besluiten of delen daarvan niet zijn overgenomen vraagt Energie-Nederland zich af wat er met de inhoud van deze (onderdelen van) Besluiten gebeurt. Indien het de bedoeling is dat deze voorschriften naar het niveau van ministeriële regeling schuiven, vraagt Energie Nederland zich af wanneer de invulling van de regeling plaatsvindt en ter consultatie wordt gebracht. Energie-Nederland benadrukt hierbij dat het voor de branche en de werking van nieuwe regelgeving essentieel is dat marktpartijen nog de mogelijkheid wordt geboden om hun reactie te geven op alle nieuwe onderliggende regelgeving, zodat zij met een compleet beeld een toetsing kunnen doen en noodzakelijke input kunnen geven.

Voorts vraagt Energie-Nederland zich af wanneer de bepalingen, die vooralsnog pro memoria zijn opgenomen, nader ingevuld zullen worden, zoals bijvoorbeeld bepalingen inzake wijzigen en intrekken vergunningen (artikel 2.19), aansluiten elektriciteit (artikel 3.38), transporteren elektriciteit (artikel 3.46), raming Groningerveld (artikel 3.66), schadevergoeding systeem elektriciteit op zee (artikel 3.87).

Een aantal bepalingen uit de Energiewet is slechts gedeeltelijk uitgewerkt, zoals bijvoorbeeld artikel 2.32 lid 5 sub c (informatie die een marktdeelnemer en een actieve afnemer kosteloos kunnen verkrijgen), artikel 3.74 (kwaliteitsborging en calamiteitenplan), artikel 3.75 (financieel beheer en boekhouding), artikel 3.79 (delegatiegrondslag nadere verplichtingen), artikel 3.95 en 3.101 (boekhouding), artikel 3.117 (bekostiging niet-tariefgereguleerde taken systeembeheerder op zee) en artikel 6.10 (laadinfrastructuur elektrisch vervoer). Kan EZK aangeven wanneer het restant van deze artikelen wordt uitgewerkt?

En zijn er bepalingen in de Energiewet, waarin is opgenomen, dat deze bij AMvB nader uitgewerkt kunnen worden, maar waarvan de uitwerking voor het goed functioneren van de energiemarkt essentieel is. Energie-Nederland noemt bijvoorbeeld artikel 3.10 (Groepsverbod), artikel 3.21 (aandelen infrastructuurbedrijf) en artikel 3.22 (Bevoordeling eigen infrastructuurbedrijf). Energie-Nederland pleit dringend voor het alsnog uitwerken van deze essentiële bepalingen in het voorliggende Energiebesluit.

Tot slot zijn er bepalingen in de Energierichtlijn, die niet, niet integraal of in een afwijkende vorm in het Energiebesluit zijn uitgewerkt, zoals bijvoorbeeld artikel 14 van de Richtlijn met betrekking tot vergelijkingsinstrumenten.

Energie-Nederland zal daarnaast aangeven dat daar waar nodig een aanpassing van de Energiewet (via Nota van Wijziging) nog noodzakelijk wordt geacht. Dit zodat de Elektriciteitsrichtlijn, Energiebesluit en de Energiewet in lijn met elkaar zijn.

Ook vraagt Energie-Nederland zich af of het definitieve Energiebesluit in deze vorm gepubliceerd gaat worden of in een vorm met een doorlopende nummering. Energie-Nederland spreekt graag haar voorkeur uit voor een doorlopende nummering.

Energiebesluit

Hoofdstuk 2 Energiemarkten

Afdeling 2.1 Contractuele verhouding tussen eindafnemer en leverancier of actieve afnemer en marktdeelnemer die aggregaert

Artikel 2.2 Energiewet *Meer marktdeelnemers op één aansluiting*

Artikel 2.2 biedt een handvat voor het op andere wijze dan via een aparte meter vaststellen van afname en invoeding voor een specifiek allocatie punt: Op grond van lid 3 kan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat in afwijking van het eerste lid, onderdeel c, het verbruik kan worden toegerekend op basis van afspraken tussen marktdeelnemers, indien deze afspraken voldoen aan de bij die maatregel vast te stellen voorwaarden. De voorliggende versie van het Energiebesluit bevat hier nu nog geen verdere uitwerking van.

MFFBAS en Energie-Nederland hebben in gesprekken met EZK aangegeven dat het administratief splitsen van het meetpunt op een kleinverbruik aansluiting in een allocatiepunt voor afname en allocatiepunt voor invoeding ongewenst is vanuit het oogpunt van maatschappelijke kosten, complexiteit voor klant/leverancier/systeembeheerder, energiebelasting zaken rondom salderen, het toepassen van de complexbepaling, en vanwege privacy uitdagingen (mag de leverancier dan alleen de afname telwerken van een P4 bericht ontvangen?).

Vraag: Kan artikel 2.2 lid 3 Energiewet in het Energiebesluit alsnog worden uitgewerkt en kan hierbij worden opgenomen, dat als er sprake is van meerdere allocatiepunten ieder van deze kleinverbruik allocatiepunten van een aparte meetinrichting vanuit de systeembeheerder voorzien dient te zijn en een parallel allocatiepunt betreffen, zodat het duidelijk is dat een administratieve splitsing in seriële allocatiepunten met het delen van 1 meter niet mogelijk is? Waar een klant een gedeelte van zijn opwek aan diverse partijen wil verkopen ligt een transactiemodel welke koop- en verkoop transacties centraal vastlegt in een centraal register namelijk meer voor de hand dan een model waar volumes worden toegewezen aan allocatie punten. Dit is vanuit het MFF ook zo met EZK besproken op basis van het resultaat van het overleg tussen de systeempartijen binnen het MFF.

Artikel 2.6 Energiewet *Leveringsovereenkomst en leveringsovereenkomst inzake peer-to-peer-handel*

- Artikel 1 AMvB (Inhoud leveringsovereenkomst en leveringsovereenkomst inzake peer-to-peer-handel)
 - Waarom is artikel 2 van de MR Afnemers niet letterlijk overgenomen?
 - Onder k is opgenomen dat tevens in de leveringsovereenkomst dient te worden opgenomen de maximale hoogte van de waarborgsom die de leverancier in rekening kan brengen en de omstandigheden waaronder hij dit kan doen. Dit is nu een verplichting die louter ziet op de huidige kleinverbruikers. Nu de inhoud van de leveringsovereenkomst generiek wordt geregeld voor alle eindafnemers, ziet deze

verplichting ook op afnemers niet zijnde een huishoudelijk eindafnemer en dat is niet werkbaar. Deze klantgroep is dermate divers (hoog verbruik!) dat gevraagde zekerheden steeds op de klantsituatie worden afgestemd. Bijvoorbeeld in de situatie dat een 3 jaar overeenkomst wordt gesloten en na contracteren de marktprijzen halveren, dan is de market-to-market krediet exposure ruwweg gelijk aan 50% van de contractprijs voor het volume over 36 leveringsmaanden. Kan worden toegevoegd dat deze verplichting alleen ziet op huishoudelijke eindafnemers?

- Artikel 3 AMvB (Wijziging van tarieven of voorwaarden leveringsovereenkomst en leveringsovereenkomst inzake peer-to-peer-handel)
 - Lid 1: wat wordt verstaan onder 'reikwijdte'
 - Lid 1 en 2: typefout: eerste 'hun' moet 'hen' zijn
 - Lid 2: Kan aan de toelichting worden toegevoegd, dat tevens onder “rechtstreeks” wordt verstaan de informatie gericht aan de eindafnemer op een persoonlijke webpagina (bijvoorbeeld de Mijn-omgeving of via een app), mits de eindafnemer van een nieuw bericht een notificatie krijgt in zijn e-mail?

- Artikel 5 AMvB (universele dienstverlening), stelt dat een leverancier verplicht is te leveren aan elke eindafnemer met een kleine aansluiting die zijn aanbod aanvaardt. Afhankelijk van de interpretatie van dit artikel kan dat bij leveranciers tot ongewenste situaties leiden zeker als partijen verschillende doelgroepen bedienen en diverse vergunningen hebben. Dit geldt bijvoorbeeld als een leverancier de voorwaarde stelt dat klanten een KvK-registratie moeten hebben. Een dergelijke leverancier levert dus expliciet niet aan consumenten. De vraag is dan of deze leveranciers ongewenst ook verdwaalde consumenten zouden moeten aanvaarden, wat toch niet de bedoeling kan zijn. Uit de eerste zin blijkt, dat deze bepaling van toepassing is op aanbiedingen voor eindafnemers met een kleine aansluiting. Op grond van artikel 27 E-Richtlijn moeten lidstaten waarborgen dat alle huishoudelijke afnemers en indien gewenst ook kleine ondernemingen aanspraak kunnen maken op universele dienstverlening. Om deze bepaling conform de Richtlijn in te passen in het Energiebesluit vragen we aan “eindafnemers met een kleine aansluiting” toe te voegen, “tevens zijnde een huishoudelijke afnemer, dan wel een micro onderneming”.

- Wordt de verdere uitwerking van sub b eveneens opgenomen in een ministeriele regeling overeenkomstig de huidige Ministeriele regeling afsluitbeleid voor kleinverbruikers van elektriciteit en gas?

- In artikel 5 AMvB sub c (nadere verplichtingen universele dienstverlening) is enkel een verwijzing naar artikel 3, derde lid AMvB opgenomen. Om sub c in overeenstemming te brengen met artikel 3 van de AMvB en de Elektriciteitsrichtlijn, zou hier ook een verwijzing gemaakt moeten worden naar artikel 3, tweede lid AMvB.

Opnemen in de Toelichting bij het Energiebesluit:

In artikel 4 AMvB is bepaald dat bij het sluiten van het energiecontract de vraag moet worden gesteld of de afnemer een huishoudelijke afnemer dan wel een micro onderneming is.

In de Toelichting op het Besluit dient eenduidig opgenomen te worden dat juiste beantwoording van de vraag de verantwoordelijkheid van de afnemer is. De leverancier legt dit slechts vast.

Daarnaast moet opgenomen worden wat de vereisten voor de eindafnemer zijn indien de klanttypering gedurende de leveringsovereenkomst wijzigt. Deze wijziging zal niet eerder worden doorgevoerd dan wanneer sprake is van een nieuw (of verlenging van het) energiecontract.

Wellicht dient in de wet zelf nog te worden vastgelegd dat de consequenties van het niet juist en/of tijdig doorgeven van de juiste informatie voor de afnemer zelf zijn.

Artikel 2.32 Energiewet Aggregatieovereenkomsten

- 2.32.5 sub c (Energiewet), waar is/wordt verder geregeld de wijze waarop informatie die een marktdeelnemer aan een actieve afnemer, al dan niet periodiek en al dan niet kosteloos, verstrekt? Dit onderdeel is in het voorliggende Energiebesluit nog niet nader uitgewerkt.

Afdeling 2.2 Vergunning leveranciers

Artikel 2.18 Energiewet Aanvragen en verlenen vergunning

- Artikel 1 (Eisen aan de vergunning)
 - In artikel 2.18 lid 2 Energiewet staat, dat bij of krachtens AMvB nadere regels worden gesteld over de vereisten bedoeld in het eerste lid (benodigde organisatorische, financiële en technische kwaliteiten, voldoende deskundigheid en aangesloten zijn bij een buitengerechtelijke geschilbeslechting). In artikel 1 lid 1 van de Consultatie AMvB worden nadere regels gesteld (sub a tot en met g). In artikel 1 lid 2 van de Consultatie AMvB staat dat bij MR nadere regels worden gesteld over de vereisten, bedoeld in het eerste lid. In lid 1 staat, dat de leverancier beschikt over de genoemde vereisten.
 - De invulling verschuift dus deels naar de MR, hoewel de wet zegt dat het bij AMvB moet geschieden. Dat is nu ook het geval in het Besluit vergunning levering elektriciteit aan kleinverbruikers. Waarom worden die bepalingen niet als geheel gewoon overgenomen?
 - De redelijke voorwaarden zijn nu onderdeel geworden van de kwaliteiten en de voldoende deskundigheid waarover een leverancier dient te beschikken. Energie-Nederland acht dat onjuist en onwenselijk. Is het op deze wijze opnemen van de redelijke voorwaarden als onderdeel van de kwaliteit/deskundigheid leverancier juridisch technisch wel juist?

Artikel 2.19 Energiewet Wijzigen en intrekken vergunning

- Hoewel in lid 2 is bepaald, dat bij of krachtens AMvB nadere regels worden gesteld bevat het Energiebesluit hierover nog geen nadere uitwerking.

Artikel 2.21.2 Energiewet Overdragen vergunning

- Kan in lid 1 worden opgenomen dat dit gaat over de overdragende leverancier?
- In lid 2 is nu opgenomen dat de aanvrager van de toestemming voldoet aan de vergunningsvereiste, kan hier worden opgenomen dat dit de ontvangende leverancier betreft?
- In lid 3 sub c is opgenomen dat de eindafnemers met een kleine aansluiting worden geïnformeerd over de overdracht. Welke eindafnemers zijn dit? In toelichting opnemen dat met overdracht vergunning niet per definitie de eindafnemers worden overgedragen.

Afdeling 2.3 Overige bepalingen

Artikel 2.66 Energiewet Vergelijkingsinstrument

- Artikel 1
Energie-Nederland benadrukt het belang van transparante vergelijkingen voor de consument. In het belang van consumenten en een goed werkende energiemarkt zou iedere vergelijking voor de consument transparant moeten zijn.
- Er zijn wat onduidelijkheden:
 - Sub b: Toegevoegd is dat vergelijkingsinstrumenten ‘operationeel’ onafhankelijk moeten zijn. Dat staat *niet* in art 14 lid 1 sub a Elektriciteitsrichtlijn. Kan EZK het begrip ‘operationeel’ nader toelichten conform de Richtlijn? Energie-Nederland dring er op aan om de letterlijke tekst van de Richtlijn over te nemen.
 - Sub c, 3: Welke informatie over de financiering wordt hier bedoeld? Het zou helpen als voor de individuele consument transparant is als de aanbieder van het vergelijkingsinstrument geld verdient aan de vergelijking en hoeveel. Het algemene verdienmodel alleen zegt niet zo veel.
 - Sub h: Wat is relevante informatie
 - Sub h: Behoeven peer-to-peer handelaren niet vermeld te worden?

Afdeling 2.6.6 Inhoud overeenkomst

Artikel 1, sub h van het Energiebesluit (kwaliteitsniveaus)

Elektriciteitsrichtlijn 2019/944	Energiebesluit	Opmerkingen
Artikel 10 Contractuele Basisrechten	2.6.6 Artikel 1 Inhoud leveringsovereenkomst en overeenkomst inzake peer-to-peer	
3. Eindafnemers hebben recht op een contract	Een leverancier stelt een leveringsovereenkomst of een	- in het Energiebesluit wordt niet alleen gesproken

<p>met hun leverancier waarin zijn opgenomen:</p> <p>b) de geleverde <u>diensten</u>, de aangeboden kwaliteitsniveaus van de diensten en de benodigde tijd voor de eerste aansluiting;</p> <p>f) alle vergoedingen en terugbetalingsregelingen die gelden indien de contractuele kwaliteitsniveaus van de diensten niet worden gehaald, met inbegrip van onnauwkeurige of te late facturering;</p>	<p>leveringsovereenkomst inzake peer-to peer-handel met een eindafnemer op schrift en zorgt ervoor dat de overeenkomst in ieder geval de volgende gegevens bevat:</p> <p>b. een <u>omschrijving van de te leveren goederen en diensten</u> en de overeengekomen kwaliteitsniveaus daarvan;</p> <p>h. een omschrijving van de toepasselijke vergoedingen en terugbetalingsregelingen als de <u>geleverde goederen en diensten</u> niet aan de overeengekomen kwaliteitsniveaus voldoen met inbegrip van onnauwkeurige en te late facturering;</p>	<p>over <i>diensten</i>, maar over <i>goederen en diensten</i>. Heeft EZK hier ook goederen van gemaakt omdat in NL zowel elektriciteit als gas als goederen kwalificeren?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Als gas en elektriciteit als goederen kwalificeren, hoe moeten leveranciers hiervan dan “het kwaliteitsniveau” aan te tonen? • Kwaliteitsniveau ziet mogelijk meer op operationele processen zoals facturatie etc. • En elke <i>dienstverlening</i> onder een leveringsovereenkomst valt hier dan allemaal onder? Welke diensten allemaal beschreven te worden? • Wat is onnauwkeurige facturering? Hierover kunnen veel discussies met klanten ontstaan. Zou je hier niet moeten spreken over aantoonbaar onjuiste facturering? Dit om te voorkomen dat klanten te pas en te onpas menen recht te hebben op een geldelijke vergoeding?
--	--	---

Hoofdstuk 3 Beheer van elektriciteits- en gassystemen

Afdeling 3.1 Aanwijzing en inrichting systeembeheerders

Paragraaf 3.1.1 Aanwijzen, certificeren en erkennen van systeembeheerders

Artikel 3.8 Energiewet *Intrekken aanwijzing systeembeheerder*

- Artikel 1
Alleen sub a (intrekken aanwijzing of certificering en erkenning zijn geregeld).
Sub b (overdracht eigendom wanneer aanwijzing of certificering wordt ingetrokken) is niet geregeld.
- Artikel 2
Hierbij creëer je een nieuw proces, namelijk een systeembeheerder Switch. Hier zijn de systemen niet voor ingericht (!) en sterker nog, wat gebeurt er als de erkenning wordt ingetrokken? Er is geen vervolg geregeld, valt het desbetreffend “systeem” dan aan de systeemoperator?

Artikel 3.10 Energiewet *Groepsverbod*

In het kader van het goed functioneren van de energiemarkt zou een nadere uitwerking van dit artikel gewenst zijn.

- Met het groepsverbod is het een systeembeheerder verboden deel uit te maken van een groep, waartoe ook een rechtspersoon behoort die elektriciteit, gas of waterstof produceert, levert of daarin handelt. Een nadere uitwerking van dit artikel in het Energiebesluit is met name van belang in combinatie met artikel 3.19. In dit artikel is expliciet bepaald welke handelingen en activiteiten aan infrastructuurbedrijven zijn toegestaan.
- Op grond van artikel 3.19 lid 2 onder a sub 6 is het infrastructuurbedrijven toegestaan handelingen te verrichten met betrekking tot elektriciteits- of gasbeurzen. Uit de verschillende parlementaire stukken blijkt, dat de minister een ruime definitie van het begrip ‘beurs’ voorstaat. De ACM maakt daaruit op, dat als de markt maar wordt gefaciliteerd dit als beursactiviteit aangemerkt kan worden. Het begrip beurs wordt hierdoor zo ver opgerekt, dat de activiteiten van bijvoorbeeld Entrnce ook aangemerkt worden als beursactiviteiten, hoewel het hier in feite gaat over handelingen als tussenpersoon, als peer-to-peer platform of als een energiedienst. Uit de parlementaire stukken bij het wetsontwerp VET blijkt, dat deze handelingen echter zijn aan te merken als voor een infrastructuurbedrijf verboden activiteiten.
- Een systeembeheerder kan bij de hiervoor genoemde ruime uitleg dus deel uitmaken van een groep waartoe ook een rechtspersoon behoort die handelingen als tussenpersoon of als energiedienst uitoefent. Daarmee wordt het groepsverbod uitgehold en wordt het functioneren van de energiemarkt negatief beïnvloed.
- Ter voorkoming van deze ongewenste uitholling pleit Energie-Nederland voor ofwel een striktere uitleg van het begrip beurs, bijvoorbeeld in die zin, dat alleen een NEMO als beurs wordt aangemerkt ofwel een expliciet verbod op deelname van een

stelselbeheerder in een groep, waartoe een rechtspersoon behoort, die niet aangemerkt kan worden als een NEMO of een beurs in formele zin.

Paragraaf 3.1.2 Bescherming vitale processen

Artikel 3.18 Energiewet *Bescherming vitale processen stelselbeheerders*

- Artikel 1 (Aanwijzing gegevens, hulpmiddelen, materialen, werkmethoden en processen)
 - In artikel 3.18 lid 1 Energiewet staat, dat bij of krachtens AMvB hulpmiddelen etc. kunnen worden aangewezen die als essentieel worden aangemerkt. In artikel 1 staat dat de hulpmiddelen etc. bij MR zullen worden aangewezen, waarbij een aantal hulpmiddelen in elk geval zal worden aangewezen.
 - Wat is de reden van deze bepaling? Waarom niet direct in de Energiewet bepalen dat dit bij MR wordt geregeld?
- Artikel 2 (Verplichtingen geheimhouding)
 - Hier geldt hetzelfde als bij artikel over de vastlegging bij MR geldt ook voor artikel 2 AMvB met betrekking tot de geheimhouding.
- Er zijn geen regels opgenomen met betrekking tot artikel 3.18 lid 1 sub c (betrouwbaarheid toeleveranciers)

Paragraaf 3.1.3 Voorwaarden infrastructuurbedrijf

Artikel 3.21 Energiewet *Aandelen infrastructuurbedrijf*

- Artikel 1 (Informatie en duur ontheffing infrastructuurbedrijf)

Dit artikel heeft betrekking op de aandelen die een infrastructuurbedrijf mag houden. Op grond van lid 3 kan de Minister op aanvraag een tijdelijke ontheffing verlenen. Op grond van lid 5 kunnen bij AMvB regels gesteld worden over een aantal met name genoemde punten. Eén van die punten is de maximale termijn. Die wordt in lid 2 van het artikel 1 AMvB genoemd. Hierbij verwijzen wij mede naar het 'Afwegingskader uitbreiding rollen netbeheer en netwerkbedrijf onder VET' van ACM.

 - In lid 1 sub b van artikel 1 AMvB wordt gesteld dat de activiteit wezenlijk bijdraagt aan het reduceren van de uitstoot van CO₂. Maar op grond van artikel 3.21 lid 5 kunnen er alleen regels gesteld worden aan de productiefaciliteit, niet aan de activiteit.
 - Verder geeft lid 1 van dit voorgestelde artikel aan dat het infrastructuurbedrijf moet aantonen dat de markt de productiefaciliteit niet zullen ondernemen. Dit loopt niet. Het is of 'deelnemen in de productiefaciliteit' of 'activiteit ondernemen'.
 - Verder worden de overige punten uit artikel 3.21 lid 5 Energiewet benoemd.

Artikel 3.22 Energiewet *Bevoordeling eigen infrastructuurbedrijven*

Op grond van dit artikel is het stelselbeheerders verboden infrastructuurbedrijven waarmee hij een infrastructuurgroep vormt te bevoordelen boven andere ondernemingen. Ook kent een stelselbeheerder een infrastructuurbedrijf waarmee hij een infrastructuurgroep vormt geen voordelen toe die verder gaan dan in het normale handelsverkeer gebruikelijk is. Het ontbreken van een nadere duiding van dit artikel levert in de praktijk onduidelijkheid op en leidt tot ongewenste en marktversturende situaties.

- De ACM legt deze begrippen zeer strikt uit. Naar de mening van de ACM valt alleen directe bevoordeling dan wel toekenning onder de werking van dit artikel. Het moet gaan om geldstromen, die direct vanuit de systeembeheerder rechtstreeks naar het infrastructuur vloeien. Indirecte bevoordeling - dus geldstromen, die vanuit de systeembeheerder naar de groep gaan en die vervolgens door de groep aan een infrastructuurbedrijf worden toegekend - merkt de ACM niet aan als bevoordeling dan wel toekenning van voordelen die verder gaan dan in het normale handelsverkeer gebruikelijk is. Met deze geldstromen kan een infrastructuurbedrijf echter een al dan niet verlieslijdende activiteit tegen lagere kosten in de markt zetten. Daarmee wordt het goed functioneren van de energiemarkt negatief beïnvloed. Naar de mening van Energie-Nederland valt ook indirecte bevoordeling onder de werking van dit artikel.
- Derhalve pleit Energie-Nederland voor een nadere uitwerking van artikel 3.22 Energiewet in het voorliggende Energiebesluit, waarmee duidelijk wordt gemaakt, dat zowel directe als indirecte bevoordeling valt onder het verbod op bevoordeling van eigen infrastructuurbedrijven.

Afdeling 3.2 Taken transmissiesysteembeheerder en distributiesysteembeheerder

Paragraaf 3.2.5 Investeringsplan

Artikel 3.36 en 3.85 Energiewet Nadere regels investeringsplan

- Artikel 2 (Volgorde uitvoering noodzakelijke uitbreidingsinvesteringen)
 - Hoe is de verhouding van dit prioriteringsartikel ten opzichte van het prioriteringsvoorstel voor een wijziging van de Netcode Elektriciteit?
- Artikel 3 (Consultatie, toetsing, aanpassing en publicatie investeringsplan)
 - Lid 1: Waarom wordt de consultatieperiode bij MR vastgesteld? In het huidige artikel 2.2 Besluit investeringsplan en kwaliteit elektriciteit en gas is een periode opgenomen van 4 weken.
 - Lid 3: In het huidige artikel 2.2 lid 3 toetst de ACM samen met de Minister binnen 12 weken. In het voorliggende voorstel toetst alleen de ACM en wordt de toetsingstermijn bij MR vastgesteld. Waarom deze wijzigingen?

Paragraaf 3.2.6 Aansluiten en transporteren gas en afsluiten

Artikel 3.38 en 3.46 Energiewet *Aansluiten en transporteren elektriciteit*

In het kader van het goed functioneren van de energiemarkt zou een nadere uitwerking van dit artikel gewenst zijn.

Artikel 3.40 en 3.47 Energiewet *Aansluiten en transporteren gas*

- Artikel 1 (Gebiedsindeling)
 - Dit artikel is genaamd: gebiedsindeling. Maar het artikel gaat niet over gebiedsindeling maar over wat onder economische voorwaarden beheren van het gasdistributiesysteem wordt verstaan.

- Dit artikel lijkt op artikel 5 Gebiedsindelingscode gas, maar in dat artikel gaat het om het recht op aansluiting. Wat is de reden van deze wijziging?
- Artikel 2 (Afwegingskader)
 - Lid 1: artikel 47 moet zijn artikel 3.47
 - Alleen artikel 3.40 lid 6 sub a onderdeel 4 en artikel 3.47 lid 4 sub c worden geregeld. De rest blijft ongeregeld. Kan EZK aangeven, waarom dit het geval is?
 - Er ontbreekt een bepaling voor de uitwerking van artikel 3.47 lid 2: redelijkerwijs onvoldoende capaciteit.

Paragraaf 3.2.8 Bijzondere taken transmissiesysteembeheerder voor gas

3.64.2 Artikel 1 Energiewet Pieklevering

Op grond van lid 3 van dit artikel belast GTS de kosten richting leverancier door naar rato van het aantal aansluitingen. De transmissiesysteembeheerder voor gas stelt de totale omvang vast van de voorzieningen nodig voor de pieklevering voor alle eindafnemers van gas met een kleine aansluiting en stelt deze ter beschikking naar rato van het aantal eindafnemers van gas met een kleine aansluiting van de vergunninghouders. De transmissiesysteembeheerder voor gas brengt de voorzieningen voor pieklevering dienovereenkomstig in rekening aan vergunninghouders, tenzij anders overeengekomen.”.

Dit is echter onjuist. GTS belast deze kosten door o.b.v. de gesommeerde standaard jaarvolumes per leverancier welke zij vanuit de distributiesysteembeheerder ontvangt. Zie: <https://www.gasunietransportservices.nl/leveranciers/peiklevering>.

Artikel 3.66 Energiewet Raming Groningenveld

Er ontbreekt een artikel ter uitwerking van deze bepaling.

Afdeling 3.3 Verplichtingen systeembeheerders

Paragraaf 3.3.1 Kwaliteitsborging, calamiteiten en voorvallen transmissie- en distributiesysteem

Artikel 3.74 Energiewet Kwaliteitsborging en calamiteitenplan

- In lid 1 sub a staat bepaald, dat er regels worden opgesteld over de wijze waarop de kwaliteit wordt gewaarborgd en hoe daarover wordt gerapporteerd en gecommuniceerd. Bepalingen daarover ontbreken.
- In artikel 3.1 Besluit Investeringsplan en kwaliteit elektriciteit en gas is duidelijk opgenomen waaruit een kwaliteitsborgingsstelsel bestaat. Een dergelijk artikel ontbreekt.
- Artikel 1 (Kwaliteitsborgingsstelsel)
 - Dit artikel geeft alleen aan wat onder een doeltreffend kwaliteitsborgingsstelsel wordt verstaan.
 - Artikel 2 (Kwaliteitsplan)
 - Dit artikel geeft alleen de punten uit artikel 3.1 lid 1 sub b en lid 2 sub b weer. De overige bepalingen ontbreken.

- Artikel 4 AMvB (Maatregelen bij voorvallen)
 - Er wordt alleen bepaald, dat de systeembeheerder bij voorvallen maatregelen moet nemen waardoor nadelige gevolgen voor mens of milieu kunnen ontstaan. En als die er zijn dat de systeembeheerder die zoveel mogelijk moet beperken of ongedaan moet maken. Deze bepaling komt overeen met artikel 4.2 Besluit Investeringsplan en kwaliteit elektriciteit en gas. De bepaling gaat overigens alleen over systemen van hogedruk gas. Er is geen bepaling wat een systeembeheerder elektriciteit moet doen.

Artikel 3.75 Energiewet Financieel beheer en boekhouding

Hoewel in dit artikel is bepaald, dat bij of krachtens AMvB nadere regels *worden* gesteld bevat het Energiebesluit hierover nog geen nadere uitwerking.

Artikel 3.79 Energiewet Delegatiegrondslag en nadere verplichtingen

- Artikel 1 (Klachten distributiesysteembeheerder)
 - Dit artikel is een gedeeltelijke uitwerking van sub b. Er is geen nadere uitwerking van klachten van aangeslotenen met een grote aansluiting.
- Artikel 3 (Voorzieningen bij faillissement)
 - sub d voorzieningen faillissement, is nog niet ingevuld
- Artikel 4 (Informatie)
 - sub e Hierover is niets geregeld. Er staat alleen dat hierover bij MR nadere regels opgesteld zullen worden.

Paragraaf 3.3.3 Financieel beheer en boekhouding systeembeheerders

Artikelen 3.75, 3.85, 3.89, 3.95 en 3.101 Energiewet *Financieel beheer en boekhouding*

- Artikel 1 (Kredietkwaliteitstrap investeringswaardig)
- Artikel 2 (Verklaring kredietkwaliteitstrap investeringswaardig)
 - Kortom, er wordt alleen aangegeven dat een systeembeheerder kredietwaardig moet zijn. Er worden geen regels gesteld wanneer dat dan aan de orde is zoals in het huidige Besluit financieel beheer netbeheerder. Energie-Nederland pleit ervoor om dergelijke regels wederom op te nemen.
- Artikel 3 (Afzonderlijke boekhouding)
 - De bepalingen uit artikel 32 Gaswet en artikel 43 Elektriciteitswet en artikel 3 Besluit financieel beheer netbeheerder ontbreken.
- Op grond van artikel 3.75 sub b worden er bij AMvB regels gesteld over de boekhouding. Die regels staan niet in het Energiebesluit vermeld. Wel worden er regels gesteld bij MR.
- Er ontbreekt een artikel met uitwerking van artikel 3.87 Energiewet (Schadevergoeding TSB op zee)
- Er ontbreekt een artikel met uitwerking van artikel 3.89 Energiewet (Overeenkomstige toepassing interconnectorbeheerders), zoals genomen in het Besluit grensoverschrijdend net Nederland-VK na Brexit.

Paragraaf 3.3.4 Tarieven en voorwaarden transmissie- en distributiesysteembeheerders

Artikel 3.106 Energiewet *Uitgangspunten en tariefstructuren*

- Artikel 1 (Algemene beginselen)
 - Dit artikel gaat alleen in op de uitgangspunten voor de tarieven voor actieve afnemers en energiegemeenschappen.
- Het artikel gaat niet in op de uitgangspunten voor systeemgebruikers of afnemers in het algemeen.
- Het artikel gaat ook niet in op de tariefstructuren.
- Het artikel is slechts een beperkte uitwerking van artikel 15 en 16 E-Richtlijn.

Paragraaf 3.3.5 Verplichtingen beheerders bijzondere systemen

Artikel 3.99 Energiewet *Onderhandelde toegang gasopslag*

- Artikel 2 gaat alleen in op lid 5 sub b, niet op lid 5 sub a (technische of economische noodzakelijkheid voor efficiënte toegang)

Artikel 3.117 Energiewet *Bekostiging niet-tariefgereguleerde taken systeembeheerder op zee*
Hoewel in dit artikel is bepaald, dat bij of krachtens AMvB nadere regels *worden* gesteld bevat het Energiebesluit hierover nog geen nadere uitwerking.

Hoofdstuk 4 Meten en gegevens

Afdeling 4.1 Erkenning meetverantwoordelijke partij

2.48 Energiewet Erkenning meetverantwoordelijke partij

- 2.48.3 (Nadere eisen erkenning meetverantwoordelijke partij)
 - Artikel 1 De oorzaak van eventuele onnauwkeurige en / of te late factuur voor de klant wordt vaak veroorzaakt door een vertraagde en / of foutieve uitlezing van de meters, of erger helemaal geen meetgegevens. In lijn met 2.6.6 Artikel 1 (kwaliteit levering) is het van belang dat er kwaliteitseisen en vergoedingen worden opgenomen voor de erkende meetverantwoordelijke. De erkende meetverantwoordelijke partij dient verantwoordelijk te zijn voor zijn eigen deel in de keten.
 - Artikel 1: Er worden aan de meetverantwoordelijke geen financiële vereisten gesteld. De vereisten van artikel B4.2.1.7 Meetcode elektriciteit zijn niet allemaal overgenomen.
 - Artikel 1 lid 2: Het informeren van de distributiesysteembeheerder dient toegevoegd te worden.
 - Aan artikel 2.48.3 artikel 1 AMvB dient een lid 3 toegevoegd te worden: Een meetverantwoordelijke partij die niet tijdig aan de wettelijke verplichtingen kan voldoen door niet tijdig de andere marktpartijen te voorzien van de meetgegevens om zijn of haar wettelijke taak uit te voeren zal een toepasselijke vergoedingen verschuldigd zijn als de geleverde diensten niet aan de overeengekomen kwaliteitsniveaus en aan wettelijke bepalingen voldoen.

- Artikel 2: Een meetverantwoordelijke moet wel melden als hij niet in staat zal zijn om zijn werkzaamheden te verrichten, indien hij surseance of faillissement heeft aangevraagd. In artikel 1 zou dan vermeld moeten zijn, dat hij niet instaat van surseance of faillissement mag verkeren.
 - Niet is geregeld hoe de erkenning wordt aangevraagd.
- 2.49.2 Artikel 1 (procedure intrekken erkenning)
- Op dit moment is het Datadelen zodanig opgezet dat BAS de data uit het register van een meetverantwoordelijke (i.p.v. een register van een distributiesysteembeheerder) haalt wanneer de aangeslotene b.v. historische meetdata wil hebben.
 - Naar de mening van Energie-Nederland zou er bij het intrekken van een meetverantwoordelijke vergunning / bij een meetverantwoordelijke faillissement een voorziening moeten zijn dat dan de distributiesysteembeheerder borgt dat de aangeslotene (of leverancier/aggregator/BRP) via data delen alsnog historische gegevens kan opvragen. Nu lijkt hier een gat te vallen voor data delen.
 - Hetzelfde geldt natuurlijk ook voor een submeetverantwoordelijke naast een meetverantwoordelijke.
 - Daarnaast -maar dit is mogelijk in een MR op te nemen- ontbreekt bij het intrekken van de vergunning van een meetverantwoordelijke en m.m. ook bij de sub-meetverantwoordelijke een bepaling over het verwijderen van een meter / “slopen” van een serieel allocatie punt wanneer de aangeslotene niet tijdig een nieuwe meetverantwoordelijke of nieuwe sub-meetverantwoordelijke contracteert. Je wil bij een kleine aansluiting nl. niet dat de distributiesysteembeheerder een seriële meter eindeloos laat hangen / het serieel allocatiepunt niet verwijdert wanneer er geen sub-meetverantwoordelijke verantwoordelijke meer is / er geen nieuwe sub-meetverantwoordelijke komt.
 - Ook toevoegen aan lid 2 dat ook de leverancier hiervan op de hoogte wordt gesteld door de transmissie- of distributiesysteembeheerder

Wij achten het in het kader van MV faillissementen gewenst dat EZK borgt dat de meetverantwoordelijke onverwijld wanneer deze beschikt over werkelijke meetgegevens welke zij betrouwbaar acht, deze gegevens ook deelt met de relevante systeempartijen en ook borgt dat er minimale eisen worden gesteld voor de duur dat een meter haar historische data vasthoudt. Dit vermindert bij een faillissement van een meetverantwoordelijke de kans op data verlies of het onnodig inzetten van schattingen en borgt dat de aangeslotene via datadelen en systeempartijen via systeemprocessen deze gegevens ook beschikbaar hebben. Specifiek voor grote gas aansluitingen wordt er namelijk sinds 2017 geen dag meetbericht met uurdata vanuit de meetverantwoordelijke naar de netbeheerder gestuurd voor grootverbruik, maar wordt dit pas na afloop van de leveringsmaand als maandbericht verstuurd. Daarnaast sturen sommige meetverantwoordelijken bij grote elektriciteit aansluitingen de meetdata pas op werkdag tien na de leveringsdag in plaats van de dag na leveringen. Buiten het belang hiervan bij faillissementen is het eerder data delen relevant voor betere analyse mogelijkheden t.b.v. congestie, t.b.v. het BGH, en voor inzicht voor klanten en systeempartijen in het algemeen. Daarnaast is het gewenst dat het

aanwezig zijn van een telemetrische meetinrichting bepaald of de kwartier en uur telemetrische data door de meetverantwoordelijke doorgestuurd dient te worden naar de systeempartijen. Nu komt het voor dat er bij grote elektriciteit en grote gas aansluitingen er wel telemetrie bij de klant hangt, maar deze aansluitingen in het CAR als geprofileerd bemeten/gealloceerd worden. De registratie in het CAR zou 1:1 moeten overeen komen met de meetinrichting. Ook dit is bij een faillissement van een MV sub optimaal omdat voor klanten met een telemetrische meetinrichting maar G2C/E3A profiel registratie in het CAR de kwartier of uur data verloren gaat en er alleen maand totalen aanwezig zijn bij de netbeheerder.

- Artikel 2.49.2 Artikel 2 (termijn contracteren nieuwe meetverantwoordelijke partij)
Moet de verwijzing naar artikel 2.46 in lid 1, een verwijzing naar artikel 2.45 zijn

Afdeling 4.2 Meten buiten overdrachtspunten

- 2.44 Artikel 3 (meetinrichting en meetverplichting buiten overdrachtspunt kleine aansluiting)
Voor additionele allocatie punten is het volgende opgenomen voor de meetinrichting "1. *Indien een aangeslotene met een kleine aansluiting op een distributiesysteem voor elektriciteit meer dan één marktdeelnemer contracteert als bedoeld in artikel 3.44, derde lid, van de wet, beschikt de aangeslotene op het daartoe toegekende additionele allocatiepunt over een meetinrichting die voldoet aan de krachtens artikel 2.44, derde lid, van de wet gestelde eisen.*" De volgende zaken zullen op zijn minst geborgd moeten worden (mogelijk in een MR):
 - Dat het primaire allocatie punt voorzien is van een slimme meetinrichting (een meter met communicatie functionaliteit) wanneer er sprake is van additionele allocatie punten en dat de additionele allocatie punten voorzien zijn van een slimme meetinrichting zodat de metingen op 15 minuten basis (elektriciteit) of uur basis (gas) plaatsvinden. Immers bij een serieel allocatie punt dient het altijd de distributiesysteembeheerder te zijn die bv. het totaal verbruik op het primair allocatie punt meet, het verbruik ontvangt van de sub-meetverantwoordelijke op het seriële allocatie punt, en het verschil bepaalt en toewijst aan de leverancier of BRP op het primair allocatie punt. Dan kan er geen sprake zijn van een conventionele meter op het primair allocatie punt omdat de leverancier niet verantwoordelijk is om verschillen te bepalen o.b.v. een serieel allocatie punt / deze meetwaarden niet ontvangt / het niet werkt als er op het primaire allocatie punt b.v. op kwartier basis wordt gemeten terwijl er op een serieel allocatie punt 1x per jaar een meting plaatsvindt.
 - Dat wanneer er sprake is van een serieel allocatie punt, het de aangeslotene vervolgens niet is toegestaan om de slimme meter op het allocatie punt waarachter het seriële allocatie punt zich bevindt administratief op niet uitleesbaar te laten zetten. Immers dan is het voor de distributiesysteembeheerder niet meer mogelijk verschillen te bepalen. Idem zou het de aangeslotene ook niet toegestaan moeten zijn de seriële meter op administratief niet uitleesbaar te laten zetten.

- Het punt "*b. de gecontracteerde meetverantwoordelijke partij of submeetverantwoordelijke partij, indien het gaat om een serieel geschakelde meetinrichting achter het primaire allocatiepunt.*" mag soortgelijk als punt a. uitgebreid worden met iets als "er is sprake van een technisch gescheiden installatie die bemeten wordt door middel van de serieel geschakelde meetinrichting, die niet elektrisch gekoppeld is met de rest van de installatie van de eindafnemer;". Hiermee wordt bereikt dat de seriële meter een fysieke dimensie heeft en niet een puur administratieve functie heeft (je wil geen seriële meter(s) die bv. o.b.v. een software algoritme bepalen welk volume aan seriële meter 1 versus seriële meter 2 wordt toegekend; de volumes op de aansluitingen moeten een koppeling met fysieke verbindingen -b.v. naar een openbaar laadpunt- hebben waar deze meter de metingen voor uitvoert.
- Uit de Energiewet blijkt nu onvoldoende duidelijk of de distributiesysteembeheerder te allen tijde op primaire allocatie punten (PAP) verantwoordelijk is voor de metingen en de verbruiken wanneer de meetinrichting van een kleine aansluiting van een slimme meetinrichting is voorzien. Uit de Energiewet blijkt namelijk niet voldoende duidelijk of bij een slimme meetinrichting die administratief op niet uitleesbaar wordt gezet of die technisch niet uitleesbaar is, de distributiesysteembeheerder te allen tijde de verantwoordelijke blijft (en deze taak niet naar de leverancier gaat). Dit zou eigenlijk in de wet aangescherpt en verduidelijkt moeten worden. Indien dat niet mogelijk is zou het in elk geval in het Energiebesluit geregeld moeten worden. Met seriële allocatie punten achter een PAP, kan het nl. niet anders dan dat de distributiesysteembeheerder ook bij technisch niet uitleesbare meters of meters die administratie uitgezet zijn op de PAP verantwoordelijk is, omdat de distributiesysteembeheerder de enige partij is die de verbruiken van een seriële meter achter een PAP in mindering kan brengen op de totaal meting op de PAP om dan het (restant) PAP verbruik te bepalen.
- Voor de additionele allocatie punten dient soortgelijk opgenomen te worden dat bij technische niet uitleesbaarheid of administratieve niet uitleesbaarheid (wat niet zou mogen hier) te allen tijde de distributiesysteembeheerder (bij parallel) of de submeetverantwoordelijke (bij serieel) de verantwoordelijkheid behoudt. Impliciet zou dit moeten volgen uit "3. De partij die de meetinrichting installeert en beheert, is tevens verantwoordelijk voor de verzameling, validatie en vaststelling van de meetgegevens."
- Het is goed dat "3. De partij die de meetinrichting installeert en beheert, is tevens verantwoordelijk voor de verzameling, validatie en vaststelling van de meetgegevens." is opgenomen. Energie-Nederland pleit ervoor om aanvullend ook de volgende zaken op te nemen. Breidt dit uit naar "3. De partij die de meetinrichting installeert en beheert, is tevens verantwoordelijk voor de verzameling, validatie, vaststelling van de meetgegevens en verbruiksgegevens en correcties hierop. De partij bepaalt tijdelijk berekende meetgegevens en verbruiken waar de verzameling van de meetgegevens tijdelijk niet mogelijk is en stelt deze vast, maar corrigeert deze op het moment dat er wel werkelijke meetgegevens en verbruiken bekend worden. Een leverancier of aggregator hoeft geen meterstanden te delen met de eindafnemer wanneer er sprake is van een allocatie punten waarachter zich een serieel allocatie punt bevindt of van een serieel allocatie punt. Deze verantwoordelijkheid berust bij de partij die de

meetinrichting installeert en beheert. De eindafnemer die meent dat vastgestelde standen en verbruiken onjuist zijn dient zich bij de sub- meetverantwoordelijke of distributiesysteembeheerder te vervoegen voor eventuele correcties; de leverancier of aggregator baseert haar facturen op door de sub-meetverantwoordelijke en distributiesysteembeheerder vastgestelde verbruiken.

- Voorkomen moet worden dat klanten de leverancier aansprakelijk stellen voor een foutieve factuur als ze het niet eens zijn met een door de distributiesysteembeheerder of sub-meetverantwoordelijke vastgesteld verbruik en een leverancier of aggregator kan bij seriële allocatie punten het vastgestelde verbruik niet controleren (het verschil in standen van een primair allocatie punt komt niet overeen met het vastgestelde verbruik van het PAP wanneer er ook nog een seriële meter hangt waar een andere leverancier de verantwoordelijke is en welke standen de leverancier op het PAP niet ontvangt). En het delen van meterstanden wordt bij het aanwezig zijn van seriële allocatie punten voor de PAP daarmee vanuit de leverancier redelijk onzinnig en de leverancier beschikt niet over het totaalplaatje; de klant kan dan beter via Datadelen bij de distributiesysteembeheerder inloggen om de standen voor alle meters en over alle verantwoordelijken te downloaden.
- Wie kan een eindafnemer juridisch aanspreken als hij/zij het oneens is met het bepaalde verbruik op het primaire allocatie punt waar verbruiken van een serieel allocatie punt voor in mindering zijn gebracht? Dit verbruik wordt voor kleinverbruik bepaald door twee verantwoordelijken zijnde de systeembeheerder en de sub-meetverantwoordelijke. Bij grootverbruik is er bij parallelle allocatie punten en seriële allocatie punten duidelijk gesteld dat overal dezelfde meetverantwoordelijke verantwoordelijk is voor de meetinrichting en de metingen dus daar is er een enkele verantwoordelijke. Voor kleinverbruik zien we het voor ons dat de systeembeheerder niet de eindverantwoordelijkheid wil en kan dragen doordat de sub-meetverantwoordelijke niet uit naam en instructie van de systeembeheerder opereert. Energie-Nederland acht het onlogisch om voor verschillende allocatie punten achter een enkele aansluiting meerdere verantwoordelijken voor de meetinrichting en metingen en operaties op de metingen (b.v. schattingen bij storingen van een seriële meter; het aftrekken van standen tussen meetinrichtingen) verantwoordelijk te laten zijn omdat dit tot een juridisch wespennest kan leiden over aansprakelijkheid (waar de leverancier richting klant tussenin staat) waar de klant dan drie partijen dient aan te spreken zijnde de systeembeheerder, de sub-meetverantwoordelijken (mogelijk meerderen) en de leverancier. Indien er al sprake kan zijn van seriële allocatie punten, pleit dit er voor dat de systeembeheerder verantwoordelijk is voor de meetinrichting op alle allocatie punten.

Soortgelijke high over bepalingen m.b.t. correcties op meetgegevens en verbruiksgegevens zou ook in het Energiebesluit moeten worden opgenomen voor een PAP waar dan de distributiesysteembeheerder verantwoordelijk is. Bij een correctie, die b.v. 5 jaar terug gaat, moet de distributiesysteembeheerder dit centraal corrigeren zodat de leverancier/aggregator dit voor haar facturatie aan eindafnemer kan inzetten en de eindafnemer1 centrale waarheid via Datadelen heeft (1 point of truth), en de

distributiesysteembeheerder de volume wijzigingen na correcties verplicht financieel dient te verreken met verantwoordelijken als leverancier/aggregator:

- De zin "*a. de distributiesysteembeheerder, indien het gaat om een parallel geschakelde meetinrichting die verbonden is met een technisch gescheiden installatie, die niet elektrisch gekoppeld is met de rest van de installatie van de eindafnemer;*" suggereert wellicht dat er ook parallel geschakelde meetinrichtingen zijn die niet technisch gescheiden zijn. Als dat niet bedoeld is moet de zin anders geformuleerd worden en moet worden aangegeven dat bij parallelle allocatie punten er altijd sprake is van een technisch gescheiden meetinrichting / dat de distributiesysteembeheerder altijd de meter installeert en daarvoor verantwoordelijk is op ieder parallel allocatie punt.

Het voorgaande geeft specifiek aan wat er o.a. nodig is voor de verdere uitwerking van seriële allocatie punten bij kleinverbruik. **Energie-Nederland, MFFBAS, én Netbeheer Nederland zijn echter geen voorstander van het mogelijk maken van seriële allocatie punten bij kleinverbruik. Dit is in de ALV MFF geconcludeerd, na gedegen onderzoek.** De maatschappelijke kosten om dit mogelijk te maken zijn hoog, de complexiteit voor systemen en data uitwisseling zijn hoog, de uitlegbaarheid en begrijpelijkheid van klantfacturen komt zwaar onder druk te staan omdat de relatie tussen meterstanden en verbruiken verloren gaat, en wat de betrouwbaarheid van de verbruiken onder druk zet (nu zijn slimme meters al vaak in storing; bij een seriële meter verdubbelt de storingsgevoeligheid van de verbruiken van het primair allocatie punt en zijn er vervolgens twee partijen zijnde de sub-meetverantwoordelijke en systeembeheerder die allebei een invloed hebben op de vastgestelde verbruiken van het primair allocatie punt). Deze nadelen bestaan allemaal niet bij het introduceren van parallelle allocatie punten die per energiestroom van een aparte meetinrichting zijn voorzien (zie ook onze opmerking bij artikel 2.1 in dit document) Energie-Nederland ziet om die redenen graag dat EZK in het Energiebesluit opneemt dat er geen seriële allocatiepunten voor kleinverbruik worden geïntroduceerd. Energie-Nederland pleit ervoor om alle bepalingen met betrekking tot seriële metingen pas op een later moment in regelgeving vast te leggen, te weten nadat een besluit tot de mogelijkheid tot seriële metingen is genomen en nadat de sector daarop is ingericht.

- 2.44 Artikel 3 (meetinrichting en meetverplichting buiten overdrachtpunt kleine aansluiting)
Hier komt de submeetverantwoordelijke ter sprake, waarvoor nergens in de wet- en regelgeving rechten en plichten zijn opgenomen. Ook het erkenningproces van desbetreffende marktrol ontbreekt (zie ook 2.54.1 en 2.54.2), In de MR zou hiervoor nog heel wat geregeld moeten worden, aangezien per aansluiting een erkenning door ACM wordt afgegeven.
- 2.44 Artikel 4 (geen onafhankelijke vraagrespon op een serieel allocatiepunt bij teruglevering aan een derde)
Dit artikel beperkt zich (als titel) tot seriële allocatie punten.
Naar mening van Energie-Nederland zou dit artikel op parallelle en seriële allocatie punten van toepassing moeten zijn, waarbij Energie-Nederland zoals hierboven is aangegeven van

mening is dat het Energiebesluit i) geen seriele allocatie punten dient te introduceren voor kleinverbruik per ingangsdatum van de Energiewet en ii) afname en invoeding niet administratief dient te splitsen en een parallel allocatie punt derhalve van een aparte meetinrichting voorzien dient te zijn. Dit in combinatie met de technische scheiding borgt vervolgens dat de vraagresponspartij de gehele installatie beïnvloedt waarbij er maar 1 leverancier en 1 programmaveerantwoordelijke is voor het bijbehorende allocatiepunt. Daarmee beïnvloedt de vraagresponsaanbieder ook direct het eigen verbruik van b.v. een zonnepark en beïnvloedt het geheel waarbij ook de contractuele relatie met de leverancier en BRP logisch blijft (het administratief opknippen van de meting van 1 installatie in meerdere allocatiepunten is onlogisch omdat dan b.v. een vraagresponsof 1 van die allocatiepunten ook het verbruik op het andere allocatiepunt beïnvloedt terwijl de vraagresponsaanbieder geen contractuele relatie heeft met de partijen die op dat andere allocatiepunt actief zijn. Dit is niet gewenst).

- 2.54.1 en 2.54.2 Artikel 1 (erkenning en verplichtingen submeetverantwoordelijke partij) lid 2: hierover heeft Energie-Nederland de volgende opmerkingen: het artikel stelt niet dat artikel 2.47 in scope is (heeft het alleen over dat in artikel 2.47 meetverantwoordelijke als sub-meetverantwoordelijke gelezen moet worden. Artikel 2.47 moet dan wel in scope verklaard worden in bovengenoemd artikel om verwarring te voorkomen.

Afdeling 4.3 Melding en openbaarmaking incidenten gegevensbescherming

- 4.4 en 4.22 Artikel 1 (melden incidenten)
In artikel 4.4 Energiewet is opgenomen dat bij of krachtens maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld over de melding, informatieverstrekking aan Onze Minister en openbaarmaking. In artikel 4.4. ontbreken nadere regels over de melding, informatieverstrekking en openbaarmaking. In artikel 4.4. is opgenomen dat een melding van een inbreuk op de beveiliging van gegevens als bedoeld in de artikelen 4.4, eerste lid, of 4.22, eerste lid, van de wet wordt gedaan op een door Onze Minister aangegeven wijze. De invulling verschuift daarmee naar een ministeriele regeling? Wanneer kunnen we de invulling hiervan verwachten?

Hoofdstuk 5 Uitvoering, toezicht en handhaving

Afdeling 5.1 Uitvoering door Autoriteit Consument en Markt

Artikel 5.1 Energiewet Uitvoering door ACM

- Artikel 4: Overige taken: Ook hier zijn geen mogelijkheden tot ingrijpen geformuleerd.
- Er ontbreekt een uitwerking van de taken en bevoegdheden zoals opgenomen in artikel 59 E-Richtlijn (2019/944) en artikel 41 Gasrichtlijn (2009/73)
- Energie-Nederland dring aan op een aanpassing van de Energiewet via de geplande nota van wijziging zodat ACM ook toezicht houdt op vergelijkingsinstrumenten. Vergelijkingen vallen nu buiten het toezicht.

Hoofdstuk 6 Overgangs- en slotbepalingen

Afdeling 6.1 Wijziging andere besluiten

Artikel 6.10 Energiewet Laadinfrastructuur elektrisch vervoer

Er ontbreekt een artikel ter uitwerking van dit artikel uit de wet.

Wijziging Energiewet

Aanvullend en/of ter verduidelijking op hetgeen hierboven al is benoemd stelt Energie-Nederland voor om de Energiewet nog te wijzigen op de volgende punten:

- Prijsvergelijkers
In artikel 5.17 Energiewet (toezicht op de naleving door ACM) ontbreekt in artikel 1 sub a de vermelding van artikel 2.66.
- Doorleveren PV/leverancier grote aansluitingen
Daarmee lijkt er wel een hiaat te bestaan voor grote aansluitingen / kleine aansluitingen welke niet vergunningplichtig zijn. Ook daar zoude er waarborgen dienen te zijn dat dit soort gegevens vanuit oude leverancier/oude programmaverantwoordelijke bij de nieuwe leverancier/nieuwe programmaverantwoordelijke terecht komen. Aangezien het privacy gevoelige gegevens betreffen dient hiervoor een wettelijk haakje te bestaan dat nu ontbreekt. Daarnaast dient de systeembeheerder in staat te zijn om de aangeslotene van zowel grote aansluitingen als kleine aansluitingen waarvoor geen leveranciersvergunning benodigd is z.s.m. op de hoogte te stellen dat de aangeslotene een nieuwe leverancier/nieuwe programmaverantwoordelijke contracteert, zodat deze niet onnodig in een restverdeling terecht komen. Ook voor deze activiteiten vanuit de systeembeheerder is een wettelijk haakje gewenst.
- Artikel 3.19 Handelingen en activiteiten infrastructuurgroep of infrastructuurbedrijf
Op grond van artikel 3.19 lid 2 sub a onder 6 mag een infrastructuurbedrijf handelingen verrichten ten aanzien van elektriciteits- of gasbeurzen. Uit de verschillende parlementaire stukken blijkt, dat de minister een ruime definitie van het begrip 'beurs' voorstaat. De ACM maakt daaruit op, dat als de markt maar wordt gefaciliteerd dit als beursactiviteit aangemerkt kan worden. Het begrip beurs wordt hierdoor zo ver opgerekt, dat de activiteiten van bijvoorbeeld Entrnce ook aangemerkt worden als beursactiviteiten, hoewel het hier in feite gaat over handelingen als tussenpersoon, als peer-to-peer platform of als een energiedienst. Uit de parlementaire stukken bij het wetsontwerp VET blijkt, dat deze handelingen echter zijn aan te merken als voor een infrastructuurbedrijf verboden activiteiten. Bovendien merkt Energie-Nederland op, dat deze handeling oorspronkelijk zag op formele beurzen, geëxploiteerd door de landelijke netbeheerders (transmissiesysteembeheerders). Dit artikel was niet gericht op regionale netbeheerders (systeembeheerders in het algemeen).
Energie-Nederland verzoekt de Minister om in de toelichting op dit artikel aan te geven, dat alleen formele beurzen zoals een NEMO onder deze bepaling vallen.

Tenslotte vraag Energie-Nederland aandacht voor de grote impact van de nieuwe regelgeving (de Energiewet, het Energiebesluit en de Ministeriele Regelingen) op de bestaande klant- en systeemprocessen bij alle (bestaande en nieuwe) marktrollen. Voor een betrouwbare energielevering is het noodzakelijk om in voldoende tijd te voorzien voor de implementatie. Graag gaat Energie-Nederland met EZK en ACM in gesprek om te komen tot een haalbaar schema voor de inwerkingtreding van alle onderdelen van wetgeving en lagere regelgeving.

Met het vorenstaande gaan wij ervan uit u voldoende geïnformeerd te hebben. Indien daar behoefte aan bestaat is Energie-Nederland uiteraard bereid tot het geven van een nadere toelichting.

Met vriendelijke groeten,

Roel Kaljee
Programmamanager